

**Brev till Sophie
Elkan från Selma
Lagerlöf:
1893-1895. L 84:1
- 56**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

genommar fel att du ej fickt bref. Jag
har skrifvit till dem en novell om några
grågäns, som ej ville stanna vackert hemma
och få sina vingar klippsta utan drago
ut i främmande land och blefva dubbtiga
och så slog man ihjäl dem, då de kommo
hem. Du minns, att du tyckte historien
var symbolisk, då jag berättade den
för Kurre. Mätta folket därhemma
dra fördel och lärdom af dem, som är
så moraliskt att hindras borde bli
försviflad? Men hvar var jag nu?
Ja, jag öknaf hela äfventyret på en dag
och så glömde jag himmel och jord
och kärlek och allt, som det står i visan
och sände ej af ditt bref. — Du kan
tro jag var rasande efteråt.

Kurste, men det ^{det verkliga} persens skola-
ruffenland löper som mur af risgrus-

då tänker jag, att jag kanske hjäl-
per dig galat. Du borde nog ha en
fruktansvärdare menton än jag.
Men du kan aldrig få någon som
kan stå roligt af att vara det. På det
hela taget tror jag ej, att jag skadat,
men jag har ej gjort någ. Jag är ej
att leta på, utan ser förbi en manna-
naker. Du tycker inte om att
jag säger att det är en manna sak
att gå förbi. Jag blir och ant, då
alltså tycker det är så mycket att rätta,
men det är ej att fästa mig vid. Det
finns ingen i hela landet som skrifer
jelfri svenska —

Jag skall ut och roa mig. Till
Hörsenhamen nästa lördag. Fru
Ptaupe Feddesen (vackert) bjuder
mig på supé. En annan af mina

närman han bjöd på nattkvarten
en trestje har bjöd på nups på
Söndagen - Nu väntar jag bjödning
till Söndags middag, måndags frukost
Lördags middag och Söndags förmid-
dag. Men kan jag ej komma - Men
du skall ej göra dig föreställ-
ningar. Det gör allt så enkelt till
och utan pretentioner.

Jag tänker i alla fall att jag
tycker om att fara. Jag trodde
en tid i höst att inom mig blott
rymdes iertrens för en människa
Jag var verkligen riktigt nöd
på samma gång, men jag greps
af djupaste medlidande med mina
älskade medmänniskor - Men det
är något bättre nu. Glappas där-
skarna måtte ge mig ersättning

för allt jag lidit af obesvarad öm-
het.

Almagros! Tycker du om barn, som
äro bleka, hungerfödda, gråa, smäl-
nasta, rödögda, skammade och ur stånd
att begripa ett ord? Vi ha en sådant
juvel i första klass, där jag berättar
historiska historier och i går blef jag
nödt att säga. Jag har pinat henne för
hon kan ej tala, men jag är favorit
där i klassen och de älska mig. I går
natt jag bredvid henne och så sträcker
hon fram sin fot till mig och håller
någon där. Så ser hon på Raccratema
"se jag håller min fot här så nära."
och de begreps alla en sådant lycka
det var - Men som allmänna upp-
märksamheten blef för ifrigt fast vid våra
fötter, kunde jag ej bestå henne något längre.
och jag har verkligen pinat henne så
mycket jag kunnat af plikt och välsam-
ning naturligtvis.

Om tror du väl jag är munter för
Köpenhamns resa skull, men den är
redan gammalt nytt, som jag vetat om
i åtta dar. Nej, det är grågäsen och grå-
vädret. Vi ha en horisont på tjugo al-
nars i dag. Det är mörker och dimma,
aförskämdt litet guld. Jag tycker ej
om solken, då blir jag dumm. Tunga
andrar i solken. Nej, tacka vet jag
ruskvädret.

Om det blir någon möjlighet skall
jag skriva i morgon med. Jag bör
väl få bref då. Om jag skulle skaffa
pennor i eftermiddag.

Faster är i Göteborg på färd hit ner. Glor
du ej hört några underliga förtimmelser?
Kvinnor har legat i min bädd? Kvinnor har
setat på min stol? Kvinnor har ätit med
min sked? Har hon ej kommit och
gästkramat dig?
"I häu jansprut jag bjuder ger mit godnat -
"Og jeg her Riddere skælker ger mit, -
Sine Selma -

gröt, som man måste äta sig igenom,
ruudt om poesien går en mur af no-
veller. Om återstå mig bara två, jag
ser dag, menen böjjar reuna, jag
skall snart vara inneför, där fanta-
sien kan få skens ättad öfver mäng-
hundra sidiga romaner. Du skall
se det skall bli en ridd, då vi på bör-
ja - -

Fröken Elfrida har skrifvit. Jag
fäuker du redan varit hos henne.
Det måtte bestämt vara något med
den där Fritiof. Glor är lika rykt-
ur fattningee, som jag var det.
Mätte du kunna bevara ditt leger.
Elise Chalmers har den med stort jämna-
mod. Men när jag fäuker mig den
på senen med storme, dödsringning,
hexor, jubelur, skrifvande kvinnoor,

eldsvåda, besvärjelser, dräpbor och
himnelfärder så menar jag att
äpönarna böra bli mättade. Ja, det
blir, som jag sagt, att jag får skrifa
operatexter genom hela mitt lif häle-
fter.

Du hör att jag är i det ^{fönnöjelse} tjurme, hvori
man bör vara, då man afsänder ett
månsterstycke såslant som grägässen i
pressen. Jag fick brev från Mats i
går. Han har gått igenom Gotlands-
historien. "Y Vincho" heter den för resten.
"Det var mycket arbete på den, nägor bar"
"Latserna voro rydligt reformigt bygg-
da och for en hop konstruktioner
med för förekommo. Den måtte
alltså ha varit lälles i min brefstil.
Men jag blir verkligen så förfärligt
rädd, så Mats grular på min svenska